

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Olsztynie**

Olsztyn, dnia 25 listopada 2010

**Zarząd Spółki Akcyjnej
REMA w Reszlu**

LOL-4101-21-01/2010; P/10/048

Wystąpienie pokontrolne

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie przeprowadziła w Spółce Akcyjnej REMA w Reszlu („Spółka”) kontrolę, którą objęto restrukturyzację Spółki w okresie od 1 stycznia 2006 r. do 30 czerwca 2010 r., z uwzględnieniem zagadnień z okresu wcześniejszego, mających istotny wpływ na kontrolowaną działalność, a także zdarzeń występujących do dnia zakończenia czynności kontrolnych.

W związku z kontrolą, której wyniki zostały przedstawione w protokole kontroli podpisanym w dniu 15 listopada 2010 r., Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Zarządowi Spółki niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia podejmowanie przez Zarząd Spółki działań na rzecz poprawy płynności finansowej, a także gospodarowanie rzeczowymi aktywami trwałymi i utrzymywanie ich na właściwym poziomie, stosownie do posiadanych środków, w celu zapewnienia kontynuowania działalności gospodarczej Spółki.

Negatywnie natomiast NIK ocenia niepełne osiągnięcie zasadniczych celów restrukturyzacji, określonych w strategicznym planie rozwoju Spółki do 2010 r., tj. wzrostu przychodów ze sprzedaży produktów i corocznego generowania zysku. W wyniku częściowej realizacji tego planu, w latach 2006 – 2007 uzyskano wprawdzie korzystne wyniki ekonomiczno – finansowe, jednak w kolejnych latach sytuacja Spółki systematycznie ulegała pogorszeniu, co może skutkować jej upadłością.

1. W marcu 2005 r. Rada Nadzorcza przyjęła opracowany przez Zarząd strategiczny plan rozwoju Spółki do 2010 r. zwany dalej „Planem Strategicznym”. Zakładał on wzrost przychodów ze sprzedaży produktów, które miały być wykonane m.in. poprzez opracowanie

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

nowej polityki sprzedaży, podpisanie stałych kontraktów handlowych na dostawy wyrobów, modernizację i innowację w oferowanych produktach, obniżenie materiałochłonności i energochłonności produkcji, likwidację zbędnego majątku oraz pozyskanie długoterminowych kredytów.

W myśl Planu Strategicznego, roczna sprzedaż w latach 2006 - 2010 powinna wynieść 16.800 tys. zł, 17.550 tys. zł, 18.150 tys. zł, 18.500 tys. zł i 18.100 tys. zł, a zysk netto miał osiągnąć poziom odpowiednio 493,0 tys. zł, 637,0 tys. zł, 935,0 tys. zł, 938,0 tys. zł i 1.156,0 tys. zł.

W celu dostosowania tego Planu do faktycznych możliwości produkcyjnych i sytuacji rynkowej, był on korygowany. Korekta wprowadzona w sierpniu 2008 r. zakładała m.in. wzrost przychodów ze sprzedaży w latach 2009 - 2010 do wartości odpowiednio 18.970,0 tys. zł i 20.350,0 tys. zł oraz zysku netto do 767,0 tys. zł i 978,0 tys. zł. Propozycja kolejnej korekty, opracowanej w lipcu 2009 r., również wynikała z potrzeby dostosowania strategii Spółki do bieżącej sytuacji i uwarunkowań makroekonomicznych. Należy jednak zauważyć, że propozycja ta została odrzucona przez Radę Nadzorczą z powodu „braku treści merytorycznych w postaci zamierzeń i planów, zapewniających poprawę wyników ekonomicznych”.

2. W latach 2006 – 2007 sytuacja ekonomiczno – finansowa Spółki była względnie dobra, gdyż mimo mniejszych przychodów ze sprzedaży w stosunku do Planu Strategicznego, Spółka wygenerowała zysk. W 2006 r. sprzedaż produktów, towarów i materiałów wyniosła 15.773,0 tys. zł oraz wypracowano zysk w wysokości 814,6 tys. zł. W kolejnym roku sprzedaż wzrosła do 16.772,4 tys. zł (o 6,3%), natomiast zysk wyniósł 1.315,4 tys. zł, a więc był większy niż w 2006 r. o 61,5%.

Do osiągnięcia korzystnych wyników niewątpliwie przyczyniło się wdrożenie opracowanego przez Zarząd, w czwartym kwartale 2006 r. „krótkoterminowego programu restrukturyzacji” (obejmującego okres 9 m-cy) w celu poprawy płynności finansowej Spółki oraz stworzenia podstaw do opracowania i wykonania planu inwestycyjnego.

W ramach tego programu, do końca I półrocza 2007 r. zrestrukturyzowano krótkoterminowe kredyty obrotowe, zmieniono główny bank finansujący (z Banku Millennium S.A. na Raiffaisen Bank Polska S.A.) i sposób zabezpieczenia kredytów (pozostały tylko hipoteki na dwóch głównych księgach wieczystych, a zlikwidowano zastawy na majątku obrotowym), spłacono zaległe zobowiązania wobec ZUS oraz zlikwidowano hipoteki przymusowe. Sprzedano także cztery zbędne działki położone w Reszlu przy ul. Warmińskiej i Lipowej za łączną kwotę 1.531,5 tys. zł (netto). Należy przy tym odnotować, że w okresie objętym kontrolą nie stwierdzono przypadków nieracjonalnej wyprzedaży majątku Spółki, wyłącznie w celu jej przetrwania na rynku.

W założonym terminie wykonany został także „Plan inwestycyjny na 2008 r.” opracowany przez Zarząd w trzecim kwartale 2007 r. Obejmował on nowe inwestycje mające na celu odtworzenie parku maszynowego oraz remonty budynków odlewni, obróbki mechanicznej i przygotowania produkcji, niezbędne ze względu na przeciekające dachy. Do końca 2008 r., z powodu niedoboru środków finansowych, nie przeprowadzono natomiast restrukturyzacji produktowej, ujętej w Planie Strategicznym.

3. W kolejnych latach 2008 – 2010 (I półrocze) sytuacja ekonomiczno – finansowa Spółki uległa pogorszeniu, mimo podejmowania różnych działań restrukturyzacyjnych, w tym zmierzających do obniżenia kosztów pracy.² Już bowiem w 2008 r. sprzedaż zmniejszyła się w stosunku do roku poprzedniego z 16.772,4 tys. zł do 15.429,8 tys. zł (o 8%), a zysk z 1.315,4 tys. zł do 454,2 tys. zł, (o 65,5%). W 2009 r. sprzedaż spadła do 12.198,1 tys. zł (o 20,9%), a wynik był gorszy aż o 281,2%, gdyż rok zamknięto stratą w wysokości 822,8 tys. zł.

Restrukturyzację produktową Spółka rozpoczęła dopiero w 2009 r. poprzez wdrożenie nowej pilarki formatowej DMMK-30/320 MASTER, tańszej od wcześniej produkowanej. Działania w tym zakresie nie spełniły jednak oczekiwań Zarządu i okazały się niewystarczające, gdyż ich zakres ograniczał się do rozpoznanego już wcześniej rynku i nie obejmował innych produktów. W 2009 r. sprzedano 13 nowych pilarek, a w I półroczu 2010 r. zaledwie dwie.

W roku bieżącym podjęto natomiast działania zmierzające do ograniczenia kosztów materiałowych, którymi objęto ok. 80% „obszaru zakupowego” Spółki. W ramach tych działań wdrożono poszukiwanie alternatywnych źródeł zaopatrzenia, a w wyniku negocjacji z dotychczasowymi dostawcami uzyskano niższe ceny zakupu m.in. materiałów elektrycznych, prętów szlifowanych, surówki specjalnej i odlewniczej, farb poliuretanowych oraz silników.

W 2010 r. nastąpiło dalsze pogorszenie sytuacji ekonomiczno – finansowej Spółki, ponieważ ujemny wynik finansowy zwiększył się z 688,6 tys. zł (za I półrocze) do 1.241,0 tys. zł za trzy kwartały br. Zdaniem NIK, biorąc pod uwagę upływ czasu, zrealizowaną sprzedaż oraz uzyskany wynik za trzy kwartały br., z dużym prawdopodobieństwem można przyjąć, że na koniec 2010 r. sytuacja Spółki pogorszy się w jeszcze większym stopniu, co może doprowadzić do jej upadłości.

Zarząd przestrzegał określonych prawem limitów wynagrodzeń, które były niższe (od 16 do 20%) od dopuszczalnych. Również wynagrodzenia członków Rady Nadzorczej nie przekraczały dopuszczonego prawem jednego przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego.

4. Zgodnie z art. 41 ust. 1 Statutu Spółki, Rada Nadzorcza odbywała posiedzenia co najmniej raz na dwa miesiące. W okresie objętym kontrolą, Rada działała kolegialnie, łącznie odbyła 29 posiedzeń, a na każdym spotkaniu m.in. omawiano wyniki ekonomiczno – finansowe Spółki za ostatni okres sprawozdawczy, w tym kształtowanie się wynagrodzeń oraz wykonywanie przez Zarząd innych zadań. Na przykład na posiedzeniu w lipcu 2009 r., Rada Nadzorcza odwołała ówczesnego Prezesa Zarządu uznając, że do niekorzystnej sytuacji finansowej „w znacznej mierze przyczynił się brak współpracy między członkami Zarządu, który w tym składzie nie mógł pełnić swojej funkcji”. Należy przy tym odnotować, że w okresie od stycznia 2006 r. do czasu zakończenia kontroli, a więc w ciągu niespełna pięciu lat, stanowisko Prezesa Zarządu zajmowało pięć osób, co z pewnością nie sprzyjało restrukturyzacji Spółki.

² M.in. w sierpniu 2008 r. przekazano firmie zewnętrznej 10 pracowników ochrony, a następnie zmniejszono zatrudnienie o kolejne 40 etatów

Za każdy rok obrotowy Rada Nadzorcza oceniała sprawozdania Zarządu z działalności Spółki i finansowe, uznając te sprawozdania za zgodne z dokumentami źródłowymi i ze stanem faktycznym.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie wnosi o:

- podjęcie dalszych działań na rzecz pełnej realizacji zadań określonych w Planie Strategicznym, zmierzających do poprawy sytuacji ekonomiczno – finansowej Spółki.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Zarząd Spółki w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku bądź o działaniach podjętych w celu jego realizacji lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Zarządowi Spółki prawo zgłoszenia na piśmie do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie umotywowanych zastrzeżeń w sprawie zawartych w tym wystąpieniu ocen, uwag i wniosku.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.

Z poważaniem